

3rd NationalConference on language and literature
Well known figures and Celebraties

۱۶ اسفند ماه ۱۳۹۷

مشهد مقدس

زبان، ادبیات و جشنهای
بیرون بهمانی

صدای زنانه در شعر پروین اعتصامی و سپیده کاشانی

وحید مبارک^۱، عثمان آقائی نیا^۲، حامد پورحشمی^۳

1-دانشیار رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

2-دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

3-دانشجوی دکتری، رشته زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران (نویسنده مسول)

چکیده:

تاریخ مبارزه بانوان ایران جهت زدودن بی عدالتی‌ها و نابرابری‌هایی که بر اساس جنسیت به آنان تحمیل شده است، تاریخ پرفراز و نشیبی می‌باشد. افتادن و برخاستن، پیش رفتن و توقف در حرکت اجتماعی زنان ایرانی در چرخه‌ای که گاه معیوب می‌نماید، آن‌گاه با دیوار سنت‌های مقدس و فرهنگی نابرابر مواجه می‌شود. در این مسیر طولانی صد ساله، بانوان ایرانی برای رسیدن به حقوق خویش، به بیشتر راه‌های ممکن متوسل شده‌اند. برخی از شاعران و نویسندگان زن معاصر نیز به عنوان پیکره‌ای از اجتماع زنان ایران زمین در این حرکت پیش قدم شدند و در سروده‌های خود، دغدغه‌های زنان ایرانی را که سال‌ها در ورای تفکرات مردسالارانه جامعه سنتی ایران پنهان مانده بود، بازتاب دادند. این جستار نیز با در پیش گرفتن روش توصیفی - تحلیلی بر آن است که به مقایسه و تحلیل مهمترین جلوه‌های حضور زنانه در شعر پروین اعتصامی و سپیده کاشانی اقدام نماید و برآیند پژوهش حاکی از آن است که این دو شاعر هر کجا در لابه‌لای اشعار خویش گریزی می‌یابند، بغض تاریخی و بی‌عدالتی جنسیتی زمان خود را با طرح موضوعاتی چون ارج نهادن به مقام والای زن، تشویق به علم‌آموزی، تکریم حس مادری و زنانه‌نگری در بیان شعری خود فریاد می‌زنند. در این میان نگاه پروین اعتصامی بیشتر بر لزوم علم‌آموزی، آگاهی‌بخشی و بیداری زنان استوار است و نگاه سپیده کاشانی همواره با تاثیرپذیری از الگوهای اسلامی همراه می‌باشد.

واژگان کلیدی: جایگاه زن، شعر معاصر فارسی، پروین اعتصامی، سپیده کاشانی.